

7469 19/6 22: 1. Beh. af F. t. L. om midlert. Ændr. af Toldsatserne for visse Luksusvarer m. m. 7470

ning til, at det kunde jo slet ikke tænkes, at en saadan Regering som denne skulde gøre det; der laa deri, at det ærede Medlem mente, at maaske en anden Regering, en mere fortræffelig Regering, som han selv og hans radikale Venner stod i Spidsen for, kunde gøre det. Jeg tror nu nok, at en saadan parlamentarisk Praksis vilde man have sig frabedt, her i Landet i hvert Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kom stærkt ind paa de Fejl, Regeringen havde erkendt, og paa det stærke Udslag af Regeringens Selvkritik, som laa i, at man nu søger disse Fejl rettet og har skrevet, som man har, i Motiverne. Hvad var det, der skete, den Gang Forslaget til Luksustoldloven blev forelagt? Der var indbragt et Toldlovsforslag, som indeholdt en stor Forandring med Hensyn til hele Toldsystemet gennem en Overgang i stort Omfang, i overvejende Omfang, fra Vægttold til Værditold. Det var givet, og det indrømmes fuldt ud fra Oppositionens Side, at hvis man havde ladet dette Toldlovsforslag ligge paa Tingets Bord uden at træffe de Foranstaltninger, som blev truffet, saa vilde der være kommet en abnorm stærk Indførsel til Skade for Statskassen, til Skade for Erhvervene. Derfor gik ogsaa de ærede Oppositionspartier den Gang med til den midlertidige Lov. Det var nu ganske givet, at Statskassen maatte have disse Indtægter af Luksusvarer. Det er jo paa disse Varer, Toldforhøjelserne ligger; det var her, der kunde være Tale om en Spekulation. Det var altsaa givet, at det maatte være netop disse Artikler, det midlertidige Lovforslag maatte slaa ned paa. Det var ogsaa givet, at Satserne maatte være dem, der var foreslaet i Toldlovsforslaget, thi det vilde dog have været ganske absurd, og de ærede Herrer vilde have været de allerførste til at kritisere det, hvis jeg, samtidig med at jeg lagde et Toldlovsforslag bygget paa Værditold og indeholdende Værditold ogsaa paa disse Varer paa Tingets Bord, havde indbragt en midlertidig Toldlov, som hvilede paa Vægttoldsystemet.

Men naar det saaledes var nødvendigt af Grunde, som de ærede Medlemmer selv den Gang har anerkendt, at indføre en saadan midlertidig Toldlovgivning, og naar det var nødvendigt, at denne midlertidige

Toldlovgivning indeholdt de samme Satser som det Toldlovsforslag, der laa paa Tingets Bord, saa var det en Selvfølge, at der maatte fremkomme Anomalier. Det har aldrig været skjult for mig eller nogen, at det maatte blive Tilfældet. Derfor var det ogsaa en almindelig Opfattelse den Gang, at de Anomalier, der maatte fremkomme, maatte og skulde der raades Bod paa gennem en liberal Benyttelse af Dispensationsretten, hvilket ogsaa er sket. Nu har det vist sig, at visse af de Vanskeligheder, som vi har løst gennem Benyttelse af Dispensationsretten, kan løses gennem en Ændring af Bestemmelserne. Det har vist sig gennem Praksis, og saaledes vil det altsaa ogsaa ske. Heri ligger der, forekommer det mig, ikke nogen Erkendelse af Fejl, men heri ligger en Rettelse af Forhold, af Vanskeligheder, som man kunde antage vilde fremkomme, som man har søgt at løse saa vidt som muligt ad Dispensationsvejen, men som man nu hellere vil løse gennem en Ændring af Loven.

Hvad angaar det meget stærkt fremdragne Eksempel med Porcelænet, foreligger der paa dette Punkt slet ingen Fejl, thi den Forandring, der er sket, kommer ganske simpelt af det stærke Prisfald, der er foregaaet paa disse Artikler. Den Gang vi forelagde Forslaget, var det en Forøgelse af Statsindtægten, der vilde fremkomme gennem denne Værditoldsats, men efter det stærke Prisfald har det vist sig at være snarere det modsatte, og derfor har vi foreslaet en Ændring. Hvad angaar Tolden paa Plader og Stænger af Guld og Sølv, var det ingenlunde givet, at Guld- og Sølvvarefabrikanterne vilde følge den Fremgangsmaade, de har fulgt, nemlig at optage en Virksomhed, som de ikke tidligere har drevet, og som det ikke er praktisk for dem at drive, at indføre Metallerne i Barrer og selv foretage Omsmeltingen og Bearbejdelsen til Stænger og Plader. Da det nu har vist sig, at det er blevet Følgen deraf, nuvel, saa ændrer vi. Men det synes, at det skal lægges en Regering til Last, at den drager sine Slutninger af Forholdene, som de efterhaanden udvikler sig, og at den som Følge deraf ændrer et og andet i det oprindelige Forslag; det skal gøres til en Erkendelse af Fejl, utilgivelige Fejl, som er blevet begaaet ved Forslagets Forelæggelse.